

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/286/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114211796
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114211796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci navrhovateľky: N. P., O. C., L. XX.XX.XXXX, P. J. D.P. XXXXX/XX, J., zastúpená Niku & Partners, s.r.o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, proti odporcovi: W. P., L. XX.XX.XXXX, P. J. D. XXXXX/XX, J., zastúpený JUDr. Dušan Repák, advokát, so sídlom Krížna 47, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom V. P., L. XX.XX.XXXX S. B. P., L. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Bratislava, Vazovova 7/A, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.2.2015, č.k. 1P/59/2014-258, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa vo výroku o výživnom na maloleté K. P. V., L. XX.XX.XXXX S. B., L. XX.XX.XXXX sa z r u š u j e a v tejto časti sa v e r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti sa rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 06.02.2015, č.k. 1P/59/2014-258, manželstvo účastníkov navrhovateľky N. P. a odporcu W. P. rozviedol. Maloleté deti na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, určil, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Upravil styk otca s deťmi v rozsahu uvedenom vo výroku rozhodnutia (bežný styk, styk počas prázdnin a sviatkov). Odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletého V., L. XX.XX.XXXX sumou vo výške XXX € mesačne a na maloletého B., L. XX.XX.XXXX sumou vo výške X.XXX € mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

O rozvode manželstva účastníkov rozhodol podľa § 23 Zák. o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danej veci sú naplnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva, nakoľko manželstvo účastníkov je už len formálnym zväzkom, neplní žiadnu zo svojich funkcií. Pri rozhodovaní prihliadol aj na záujem maloletých detí, keďže podľa názoru súdu prvého stupňa udržiavanie formálneho zväzku za stavu, kedy rodičia už dlhší čas nežijú v spoločnej domácnosti a niet reálnej nádeje pre obnovu manželstva, nemá pre maloleté deti prakticky žiaden význam. Ako príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva vyhodnotil rozdielne povahy manželov, ich rozdielne názory, s čím boli spojené rôzne predstavy a očakávania o spoločnom spolžití. Tým, že s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, maloleté deti na čas po rozvode manželstva v zmysle § 24 Zák. o rodine zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá osobnú starostlivosť o maloleté deti aj fakticky zabezpečuje, najmä za situácie,

keď neboli zistené nedostatky v jej starostlivosti a obaja rodičia zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky zhodne navrhli. Styk otca s deťmi upravil v zmysle § 25 ods. 2 Zák. o rodine vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania, najmä výpovedí rodičov maloletých detí. V časti úpravy styku rodičia dospeli ku konsenzu ohľadom rozsahu styku, z uvedeného dôvodu súd pri úprave styku vychádzal z návrhov oboch rodičov. Pokiaľ ide o konkrétny model úpravy styku, rodičia nedospeli k dohode len v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi počas letných prázdnin, kedy otec nesúhlasil s návrhom matky, aby deti s ním trávili prvé 2 týždne prázdnin a posledné 2 týždne prázdnin. Žiadal, aby sa deti počas letných prázdnin striedali v dvojtýždňových intervaloch. Súd styk otca s deťmi počas letných prázdnin upravil v zmysle návrhu matky, majúc za to, že pre maloleté deti je tento model prijateľnejší. Výživné na maloleté deti určil v zmysle kritérií uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Určené výživné na maloletého V. vo výške XXX € mesačne a na maloletého B. vo výške X.XXX € mesačne považoval za výživné určené v súlade s odôvodnenými potrebami maloletých detí, ako aj v konaní preukázanými možnosťami a schopnosťami otca. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby detí, mal za to, že tieto matka v konaní riadne vyčíslila a preukázala. Vyčíslené náklady maloletých detí vzhľadom na ich vek, potrebu vzdelávania považoval za primerané a zodpovedajúce aj životnej úrovni rodiny pred rozvodom manželstva. U maloletého B. prihladol aj na skutočnosť, že jeho ďalšie štúdium na súkromnej základnej škole s vyučovacím jazykom anglickým je v jeho záujme, nakoľko maloletý túto školu navštevuje už piaty rok a bol na ňu zapísaný na základe dohody oboch rodičov. Zmena školského zariadenia a s tým spojená zmena vyučovacieho jazyka podľa názoru súdu by mohla spôsobiť maloletému problémy s adaptáciou. Pri určení výšky výživného prihladol aj na odporúčanie kolízneho opatrovníka ako zástupcu maloletých detí v konaní, ktorý zdôraznil, že je potrebné zachovať deťom ich doterajšiu životnú úroveň aj po rozvode manželstva. Pokiaľ ide o zárobkové možnosti a schopnosti odporcu, v konaní mal preukázané, že tento má dostatočné zárobkové možnosti a schopnosti na platenie výživného v určenej výške, má vysokoškolské vzdelanie, najmä má za sebou doposiaľ úspešnú podnikateľskú kariéru, vlastní viacero nehnuteľností, vrátane nehnuteľností v Q. republike, ktoré pokiaľ aj doposiaľ právne nenadobudol do výlučného vlastníctva, disponuje s nimi a má možnosť získavať z nich úžitky vo forme nájomného. Prihladol aj na skutočnosť, že odporca bol schopný do rozpadu manželstva zabezpečovať potreby maloletých detí, vrátane školného na súkromných školách, zahraničných dovoleniek. S poukazom na uvedené preto dospel k záveru, že bola dostatočne preukázaná jeho schopnosť platiť výživné v určenej výške a riadne sa tak podieľať na bežných výdavkoch maloletých detí aj v súčasnej dobe. O trovách konania rozhodol podľa § 144 O.s.p.. Proti tomuto rozsudku vo výroku o rozvode manželstva, aj výroku o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva podal odvolanie odporca, s návrhom na zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa. Pokiaľ ide o výrok o rozvode manželstva uviedol, že odvolanie podal výlučne z procesnej opatrnosti z dôvodu, že ho súd zaviazal na platenie výživného počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Pokiaľ ide o výrok o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, mal za to, že tento vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, kedy sa súd rovnako nedostatočne vysporiadal a neposúdil existujúci skutkový stav. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku tento je podľa jeho názoru výlučne arbitrárny, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní, keď sa súd výlučne jednostranne stotožnil s tvrdeniami a požiadavkami navrhovateľky - matky maloletých detí. K úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom považoval za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že mal záujem na zverení maloletého V. S. B. do striedavej osobnej starostlivosti, ale vzhľadom na vyslovený názor konajúceho súdu súhlasil so zverením maloletých detí navrhovateľke, čoho následkom možno konštatovať, že účastníci konania sa zhodli na tom, že maloleté deti budú zverené do osobnej starostlivosti matky a obaja rodičia budú zastupovať deti a spravovať ich majetok. Napriek tomu, že nenapadá výrok rozsudku o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom v časti týkajúcej sa osobnej starostlivosti, zastupovania maloletých a správy ich majetku, nie je možné z hľadiska presvedčivosti napádaného rozsudku sa stotožniť výlučne s konštatovaním konajúceho súdu, že zverenie maloletých detí, ani otázka zastupovania, správy majetku maloletých detí napokon v konaní sporné neboli. Takéto odôvodnenie konajúceho súdu nie je dostatočne presvedčivé, čo má za následok nezákonnosť napádaného rozsudku. K úprave styku uviedol, že navrhol styk s deťmi počas letných mesiacov upraviť spôsobom striedania, ktorý nepochybne vychádza zo spravodlivého usporiadania veci. Úpravu styku súdu predložil, vopred ju odkonzultoval s maloletými deťmi, ktoré s uvedeným spôsobom vyslovili súhlas. Z obsahu odôvodnenia napádaného rozsudku nie je mu absolútne zrejmé, prečo sa konajúci súd výlučne jednostranne stotožnil s návrhom matky, nakoľko k tomu súd výlučne uviedol: usúdil, že pre maloleté deti je tento model prijateľnejší, nakoľko sa tak vyhnú ďalšej zmene. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akými úvahami sa konajúci súd spravoval, keď dospel k uvedenému záveru, nakoľko v rozsudku v celom rozsahu absentuje odôvodnenie konajúceho

súdu o „prijateľnosti modelu“ prezentovaného matkou maloletých detí. Pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvého stupňa o určení výšky výživného, ako aj odôvodnenie rozhodnutia v tejto časti, mal za to, že nekorešponduje s obsahom súdneho spisu, ani s vykonaným dokazovaním. Vychádzajúc s ust. § 62 ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine podľa jeho názoru súd v neprimeranej miere, v rozpore s platným právom pri rozhodovaní o výške výživného vzal do úvahy výlučne tú skutočnosť, že svojho času bol úspešným a dokázal rodine zabezpečiť vyšší štandard, nevzal absolútne do úvahy skutočnosť, že prišiel o zamestnanie a stabilný zdroj príjmov nie z vlastnej viny, kedy rovnako jeho majetok toho času nedosahuje takú kvantitu, ako počas súdneho konania zjavne účelovo prezentovala navrhovateľka. Súd pri rozhodovaní bral do úvahy skutočnosti, ktoré boli, resp. ktoré možno v budúcnosti nastanú a na druhej strane absolútne nevzal do úvahy majetkové možnosti a schopnosti navrhovateľky, ktoré sú omnoho vyššie ako jeho. Rovnako sa akokoľvek nevysporiadal so skutočnosťou, že nielen rodič je povinný prispievať na výživu maloletých detí, ale i deti sú povinné podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich životnej úrovni. V danej veci bolo preukázané, že jeho životný štandard sa znížil, kým navrhovateľkou vyčíslené náklady maloletých považoval za danej situácie, do ktorej sa dostal nie z vlastnej viny za neprimerane vysoké, navyše výdavky neboli ani riadne vyčíslené a dostatočne zdokladované. S ohľadom na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery, pri zohľadnení skutočne nevyhnutných výdavkov na maloleté deti, ako aj s prihliadnutím na schopnosti, možnosti a majetkové pomery navrhovateľky, je určenie výživného v sume, akou ho súd zaviazal nespravodlivé a najmä nie v súlade s platným právom. Tým, že sa jeho majetkové pomery zhoršili, nemožno spravodlivo od neho požadovať zachovanie životnej úrovne existujúcej pred zhoršením týchto pomerov. V tejto súvislosti poukázal, že vysoká životná úroveň bola zabezpečovaná z príjmu z prenájmu bytu na Svätoplukovej ul. a z jeho príjmu v spoločnosti X., dnes ani jeden z príjmov už nie je. Pokiaľ ide o mesačné náklady na maloletého V., tieto sú nižšie než vyčíslené matkou. Podľa jeho názoru skutočné mesačné náklady sú vo výške XXX €, u B. ide o náklady vo výške X.XXX €. Pokiaľ ide o voľnočasové aktivity, namietal, že navrhovateľka absolútne nepodložene doložila do spisu niekoľko potvrdení, ktoré mali údajne preukazovať náklady na deti. Išlo o doklady účelovo vyhotovené pre potreby súdneho konania, čo však súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy, s jeho námietkami v tomto smere sa nevysporiadal. V nadväznosti na uvedené podľa jeho názoru je nesporné, že náklady na maloleté deti neboli v priebehu súdneho konania v sume ako uvádzal konajúci súd v odôvodnení napádaného rozhodnutia akokoľvek preukázané, nakoľko i počet aktivít nekorešponduje predloženým potvrdeniam. K jeho majetkovým pomerom uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30.08.2013, č.k. 21C/84/2013-15 bolo bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zrušené. Na základe dohody o vyporiadaní zaniknutého BSM nadobudol jednoizbový a päťizbový byt v X. E. Q. republike, nie je však vlastníkom predmetných nehnuteľností a to pre konanie navrhovateľky, ktorá neposkytla súčinnosť na prevod vlastníckeho práva, čo znamená, že z uvedených bytov nemá žiadne úžitky. K spoločnosti R., s.r.o., v ktorej je spoločníkom uviedol, že predmetná spoločnosť realizovala projekty, nadobúdala majetok za finančný príspevok na projekty, ktoré zastrešovala a z ktorých má skutočný prospech navrhovateľka. Pokiaľ ide o majetok spoločnosti R., s.r.o., Q. Q., s.r.o. a spoločnosť E. Q., s.r.o. poukázal na predložené daňové priznania. Pokiaľ ide o navrhovateľku, táto je spoločníčkou spoločnosti R. N., s.r.o., je spoločníčkou aj spoločnosti Q. S., s.r.o., spoločnosti K. G., s.r.o., pričom navrhovateľka prostredníctvom spoločnosti R. N., s.r.o. podniká i spoločnosti R. N., s.r.o.. Zdôraznil, že spoločnosť R. N., spol. s r.o., nadobudla v rámci vyporiadania vzájomných vzťahov medzi účastníkmi nadštandardný luxusný byt Bratislava - T. E., v hodnote XXX.XXX €, ktorého obstaranie financoval on za účelom uspokojenia bytových potrieb navrhovateľky, napriek uvedenému navrhovateľka absolútne nelogicky sa s deťmi zdržiava v priestore na adrese Q. na T. XX/A, J., tzv. ateliér, kde je vyčlenená aj časť na bývanie. Navrhovateľka je podnikateľka, umelkyňa, ktorá tvorí predovšetkým zo skla, jej tvorba je známa aj za hranicami, kde hodnota jej umeleckých diel sa pohybuje rádovo v tisícoch eur. Uvedené skutočnosti konajúci súd nevzal do úvahy. Navrhovateľka je aj konateľkou obchodnej spoločnosti N. N., spol. s r.o., so sídlom J. X/X, I., G. X, kde spoločníkom s podielom 50% na základnom imaní je opäť spoločnosť R. N., spol. s r.o.. V nadväznosti na uvedené je nesporné, že majetkové pomery navrhovateľky sú lepšie ako jeho, s čím sa konajúci súd absolútne nevysporiadal, niektoré rozhodné skutočnosti nevzal vôbec do úvahy.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá navrhla odvolanie odporcu v časti výroku o rozvode manželstva odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., ako odvolanie podané niekým, kto naň nie je oprávnený, v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Po oboznámení sa s obsahom odvolania odporcu uviedla, že je nútená konštatovať, že odporca samotným odvolaním potvrdil svoje skutočné priority, dôkazom

jeho cieľov je aj rozsah ním podaného odvolania. Aj napriek tomu, že s rozvodom súhlasil, vzťahy označil za hlboko a trvale rozvrátené, odvolanie podal aj proti výroku o rozvode manželstva, avšak iba z dôvodov, aby výrok v časti o výživnom nenadobudol predbežnú vykonateľnosť a teda nemusel od právoplatnosti výroku v časti o rozvode manželstva, ktorého sa sám domáhal, platiť výživné vo výške určenej napadnutým rozhodnutím. Odporca v podanom odvolaní sa snaží podsúvať akúsi teóriu o strannom postupe súdu prvého stupňa aj pri rozhodovaní v časti o výchove maloletých detí. S názorom odporcu nesúhlasila, označila za nepravdivé tvrdenia odporcu, že až vzhľadom na vyslovený názor konajúceho súdu odporca súhlasil so zverením detí do jej starostlivosti. Pokiaľ ide o styk odporcu s maloletými deťmi, tento má problém s rozsahom úpravy len výlučne počas letných školských prázdnin. Pokiaľ ide o úpravu prázdnin, podľa jej názoru súd rozhodol správne, keď prihliadol na stanovisko oboch maloletých detí. Keď sa odporca domáha rovnocenného kontaktu s deťmi, súd prvého stupňa v tejto časti rozsudku nepochybil, pretože odporcovi určil styk v rozsahu 1 letných prázdnin. Takýmto spôsobom má odporca zabezpečené plnohodnotné právo na výkon svojich rodičovských práv a povinností aj počas školských prázdnin. Rovnako možno označiť aj postoj odporcu k výroku v časti o výživnom, keď odporca sa nie je ochotný podieľať primeranou mierou na výdavkoch spojených so starostlivosťou o maloleté deti pri potrebe zachovania rovnakej životnej úrovne maloletých detí aj na čas po rozvode manželstva. Potreby detí riadne vyčíslila a preukázala. Najvyššiu položku u oboch detí tvorí výdavok spojený s návštevou školy. Obe maloleté deti navštevujú školy, ktoré pre nich obaja rodičia zvolili na základe dohody, nevidí preto jediný dôvod, aby odporca teraz dodatočne rozporoval návštevu súkromnej školy maloletým Lukom. Odporca sa snaží vyvolať dojem, že jeho príjmové a majetkové možnosti sa medzičasom znížili a nie je ani v jeho schopnostiach zabezpečiť predchádzajúci príjem rodiny a tým pôvodnú životnú úroveň. Odporca však pozabudol poznamenať, že nepreukázal, o aké zamestnanie mal prísť, keďže nikdy zamestnaný v riadnom pracovnom pomere nebol, medzičasom ukončil štúdium na vysokej škole, teda jeho schopnosti zabezpečiť si príjem pre nadobudnutie jeho vysokoškolského vzdelania a kvalifikácie sa zvýšili. Ťažko možno označiť životnú odporcu za nízku, keď toho času žije v prenájme rodinného domu s bazénom v Bratislave, naďalej si zachováva rovnaký životný štýl. Na dôkaz, že odporcovi sa nezmenil životný štýl a ani jeho životná úroveň uviedla, že je naďalej jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti R., s r.o., naďalej je spoločníkom spoločnosti Q. Q. s.r.o., spoločnosť R. je spoločníkom ďalšej spoločnosti R. B. s.r.o.. Pokiaľ odporca poukazoval na jej nadštandardné majetkové pomery, na dôkaz ktorých uvádzal, že spoločnosť R. N., s r.o., je vlastníkom napr. nadštandardného luxusného bytu na K. K. uviedla, že predmetný byt je v ponuke na predaj, a to z dôvodu, že odporca na nepodíela na úhrade školného, ani na ďalších potrebách detí, z ktorého dôvodu je už finančne vyčerpaná a je nútená nehnuteľnosť predať.

Kolízny opatrovník maloletých detí, ktorý sa taktiež k odvolaniu odporcu písomne vyjadril, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné len v časti výroku o výživnom na maloleté deti.

Pokiaľ ide o rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o rozvode manželstva, tento je vecne správny, nakoľko z vykonaného dokazovania, vrátane výsluchu účastníkov nesporne vyplynul hlboký a trvalý rozvrät vzťahov, v rozsahu vylučujúcim ďalšie spolužitie a najmä obnovenie spolužitia. Pokiaľ za tejto situácie súd prvého stupňa manželstvo rozviedol, postupoval v súlade s ust. § 23 Zák. o rodine. Splnenie podmienok na rozvod manželstva nespochybnil ani odporca v podanom odvolaní, z tohto je zrejmé, že ide o účelovo podané odvolanie z dôvodu nesúhlasu odporcu s určenou výškou výživného na maloleté deti. Pokiaľ ide o odvolanie odporcu proti výroku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, toto odvolací súd s výnimkou výroku o výživnom posúdil ako nedôvodné. Odvolanie odporcu v tejto časti je založené do značnej miery na jeho pocitoch, protirečivých tvrdeniach, úvahách, snahe presvedčiť, že odôvodnenie rozsudku v tejto časti nie je dostatočne presvedčivé, čo má za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku. Pokiaľ ako príklad odporca uviedol, že mal záujem o zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti a so zverením detí do osobnej starostlivosti matky súhlasil vzhľadom na vyslovený názor konajúceho súdu, je paradoxné, že sám v odvolaní opätovne navrhuje obe deti zveriť do osobnej starostlivosti navrhovateľky. K námietke odporcu, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o úprave styku je zjavne arbitrárny, keď sa konajúci súd opätovne výlučne stotožnil s návrhmi a najmä požiadavkami navrhovateľky, treba uviesť,

že táto skutočnosť zo spisu nevyplýva a len nespokojnosť odporcu s rozhodnutím súdu neznamená, že rozhodnutie je arbitrárne alebo svojvoľné. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti úpravy styku dostatočným spôsobom vysvetlil dôvod, pre ktorý upravil styk otca s maloletými deťmi v rozsahu a spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku počas letných prázdnin, pričom s jeho názorom sa odvolací súd v tejto časti rozhodnutia v plnom rozsahu stotožnil.

Odvolací súd sa však nestotožnil s určenou výškou výživného na maloleté deti, keďže v tejto časti súd prvého stupňa nevykonal náležité dokazovanie na zistenie, ustálenie a najmä vyhodnotenie podstatných skutočností, právne významných pre určenie výživného na maloleté deti, uvedených v ust. § 62 a § 75 Zák. o rodine, z ktorého dôvodu nie je možné posúdiť, či rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti je vecne správny. Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa viac pozornosti venoval konaniu o rozvod manželstva, modelu osobnej starostlivosti o deti a úprave styku otca s deťmi, jeho pozornosti tak unikla potreba dôsledného zisťovania a vyhodnocovania hľadísk uvedených v ust. § 62 ods. 2 Zák. o rodine, a to povinnosť oboch rodičov prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov, rovnako aj hľadísk uvedených v ust. § 75 ods. 1 Zák. o rodine, keďže práve uvedené zákonné ustanovenie upravuje základné pravidlá pre určovanie výšky výživného na maloleté deti, a to ako na strane maloletých detí, tak aj rodičov. V danej veci odvolací súd s poukazom na rozsah dokazovania súdom prvého stupňa konštatuje, že súd prvého stupňa nezistil riadne ani odôvodnené potreby maloletých detí, ani zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletých detí treba uviesť, že nie je účelom konania o určenie výživného posudzovať a odvodzovať výšku výživného od predložených nákupných bločkov, nakoľko tieto nemôžu dať objektívny obraz o rozsahu odôvodnených potrieb maloletých detí, najmä v položke strava. Stravu dieťaťa je preto možné určiť s prihliadnutím na fyzický vek, zdravotný stav, športové aktivity, prípadne odvodiť od iných skutočností, vrátane životnej úrovne rodičov. Uvedenú zásadu však nemožno uplatniť pri ďalších nákladoch maloletých detí, napr. pri zabezpečení potrieb bývania, nákladov na školskú dochádzku, nákladov na zdravotný stav, športové aktivity, záujmovú činnosť, ktoré položky sa jednoznačne preukázať dajú a pokiaľ ich oprávnený rodič uplatní v konaní, je povinný aj uvedené náklady vydokladovať. V danej veci odvolací súd konštatuje, že v spise sa nachádza len doklad o platení školného na maloletého Luku, náklady oboch maloletých detí týkajúcich sa športu a záujmových aktivít sú tak neprehľadné a nedôveryhodné, že z týchto nie je zrejmé, koľko a aké aktivity a za aké finančné prostriedky deti vykonávajú. Sporné sú aj náklady na bývanie detí. Matka podľa jej vyčíslenia nákladov detí si tieto neuplatnila, súd však do odôvodnených potrieb maloletých detí podľa odôvodnenia rozhodnutia započítal sumu XXX €, na každé dieťa, vychádzajúc pri určení výšky uvedeného nákladu zo svojich poznatkov z rozhodovacej činnosti. Z obsahu spisu však nie je zrejmé, kde matka s deťmi býva a či vôbec matke a deťom vznikajú náklady na bývanie, keďže s deťmi býva buď v ateliéri alebo v byte, ktorého vlastníkom je spoločnosť R. N., spol. s r.o., uvedenú skutočnosť súd v konaní však vôbec nezisťoval. Tým, že odôvodnené potreby maloletých detí sú súčasne závislé na možnostiach, schopnostiach rodičov, pre správne určenie výšky výživného je nevyhnutné zistiť skutočné príjmy rodičov, ich majetkové pomery, životnú úroveň. Pokiaľ ide o životnú úroveň, výšku výživného súd prvého stupňa v danej veci určil aj s ohľadom na vysokú životnú úroveň rodiny počas trvania manželstva, nezaoberal sa však tvrdením odporcu, že sa životná úroveň rodiny zmenila - znížila z dôvodu, že rodine odpadol príjem z prenájmu bytu a odpadol jeho viactisícový príjem v spoločnosti X.. Zisťovanie životnej úrovne v danej veci je právne významné, najmä pre posúdenie dôvodnosti rozsahu matkou vyčíslených odôvodnených potrieb detí, nakoľko nie je reálne možné, aby obaja rodičia, t.j. navrhovateľka aj odporca vykazovali len príjmy ako zamestnanci spoločnosti R. N., spol. s r.o. a R. N., spol. s r.o., každý vo výške cca XXX € mesačne a náklady detí navrhovateľka vyčísliť na maloletého V. vo výške XXX €, na maloletého B. vo výške X.XXX €, bez mimoriadnych výdavkov, pričom v nákladoch je uvedený napr. prenájom haly, platenie súkromného trénera a pod.. Uvedené znamená zjavný rozpor medzi tvrdenými a vyčíslenými odôvodnenými potrebami detí a výškou príjmov rodičov, ich majetkových pomerov, ktorým rozporom sa súd prvého stupňa v konaní nezaoberal a tento neodstránil. Pokiaľ ide o príjmy navrhovateľky, tak ako už bolo uvedené, v spise sa nachádza len jej príjem ako zamestnanca spoločnosti R. N., spol. s r.o., k spoločnosti R. N., spol. s r.o., v ktorej je navrhovateľka spoločníčkou a konateľkou treba uviesť, že v spise sa nachádza len neúplné daňové priznanie za rok 2013 (bez príloh), ktoré absolútne nedáva obraz o majetku a príjmoch uvedenej spoločnosti. Navrhovateľka podľa tvrdenia odporcu je konateľkou ďalších obchodných spoločností, tieto v konaní vôbec zisťované neboli. Pokiaľ ide o spoločnosti v ktorých je spoločníkom a konateľom odporca, daňové priznania uvedených spoločností sa nachádzajú v spise, vrátane príloh, ich prosperitou sa však súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec

nezaoberal, takže jeho konštatovanie, že určené výživné je primerané možnostiam a schopnostiam odporcu je nepreskúmateľné.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa v časti konania o určenie výživného na maloleté deti na čas po rozvode manželstva nezistil riadne skutkový stav, z ktorého dôvodu nie je možné posúdiť, či určené výživné zodpovedá kritériám rozhodným pre určovanie výživného na maloleté deti uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia mu vrátil vec na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu jeho vecnej správnosti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie v naznačenom smere a to ako na strane maloletých detí zistením ich odôvodnených potrieb, tak aj na strane rodičov, zistením ich možností, schopností a majetkových pomerov, vo veci opätovne rozhodne, pričom dôvody svojho rozhodnutia uvedie v písomnom vyhotovení rozhodnutia, tak ako to ukladá ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.